

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ศึกษาถึงการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่มูลนิธิกู้ภัย ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิเพื่อการกุศลสาธารณะต่างๆ ที่ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐ ออกให้ความช่วยเหลือประชาชน ที่ประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์ และอุบัติเหตุอื่นๆ ทั้งในกรุงเทพมหานคร และภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศ อีกทั้งมีแนวโน้มว่ามูลนิธิกู้ภัยเหล่านี้จะเพิ่มประมาทมากขึ้นอย่างต่อเนื่องในอนาคต โดยยังไม่มีหน่วยงานของรัฐหน่วยงานใดเข้ามามีบทบาทในการควบคุมรับผิดชอบ ทั้งด้านมาตรฐานความรู้ในการปฏิบัติงาน มาตรฐานทางด้านจริยธรรม และรูปแบบของการประสานการปฏิบัติงานให้เป็นเครือข่าย ครอบคลุมทุกภูมิภาคของประเทศ ตามมาตรฐานสากล อย่างแท้จริง เพียงแต่อยู่ในความดูแลของบางหน่วยงานที่ทำหน้าที่ช่วยเหลือกันเท่านั้น เมื่อเกิดเหตุการณ์ผู้ที่มีอำนาจรับผิดชอบไม่สามารถควบคุมบังคับบัญชาได้ เพราะไม่มีอำนาจ จึงไม่มีการมอบหมายหน้าที่อย่างชัดเจน ทำให้เกิดการสับสนหลวมวุ่นวาย เกิดความเสียหายต่อชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน และนับวันยังจะนำไปสู่ปัญหาอื่นในหลายๆ ด้านที่จะสลับซับซ้อนขึ้น และแก้ไขยากยิ่งขึ้นในอนาคต

จากการศึกษาผู้เขียนพบว่า กรณีนี้เป็นช่องว่างทางกฎหมายของประเทศไทย ประเทศไทยไม่มีกฎหมายเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่มีกฎหมายที่พอจะเกี่ยวข้องอยู่บ้างอย่างมากมาย เป็นกฎหมายที่มีเนื้อหาสาระใกล้เคียงแต่ไม่สามารถบังคับใช้อย่างได้ผล

ผู้เขียนจึงเสนอแนะให้มีมาตรการทางกฎหมาย ในการควบคุมการปฏิบัติงานของมูลนิธิกู้ภัยเหล่านี้ โดยการบัญญัติกฎหมายเฉพาะขึ้นมา เพื่อควบคุมการปฏิบัติงานของมูลนิธิกู้ภัย โดยให้มีอำนาจหน้าที่เฉพาะในฐานะผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน กำหนดตัวผู้รับผิดชอบทางละเมิดหากก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น และกำหนดตัวผู้มีอำนาจสั่งการในกรณีเกิดเหตุการณ์ในแต่ละสถานการณ์ขึ้น

This thesis studies the work of rescuing officers belonging to non-governmental charities or foundations who help people in car accidents or other disasters all over the country. There is an indication that the number of rescuing foundations will continually increase in the future while currently no governmental organization plays a supportive role in this case. These foundations operate without standardization in work knowledge, ethics or coordination as a network to cover all areas in the country. In some evidences have seen problems when there are no authorized leader or center to clearly assign the work for rescuing officers from different foundations and control them in the same way. These causes confusion, loss of lives and money and could lead to complicated problems that are harder to solve in the future. The author sees this as a loophole of Thai's law. This thesis studies the effective ways to control the foundations and rescuing officers. The author shows that there are no direct law concerning these issues. Although there are some acts that have relative topics, they are not effective.

The author recommends that a specific law for regulating and authorizing these foundations and rescuing officers should be set up and assigns the rescuing officers as helpers of police and governmental officials. Authorized leader in certain situations should be determined. Moreover, the law should state the responsiveness of rescuing officers and punishment criteria in case of power misuse.